

Dosar nr. ...

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL PITESTI
SECȚIA I CIVILĂ
ÎNCHERE

Sedința publică din 24 octombrie 2024

Completul compus din:
 Președinte: ..., judecător
 Judecător: ...
 Grefier: ...

S-a luat în examinare, pentru soluționare, apelul civil formulat de reclamantul ... împotriva sentinței civile nr. ... din ... pronunțate de Tribunalul Argeș în dosarul nr. ..., intimată fiind părăta ... și ... la data de ... din ... în instanță.

La apelul nominal, făcut în sedința publică, au răspuns: apelantul-reclamant ... și consilier juridic ..., pentru intimata-părătă, în baza delegației de la dosar.

Procedura este legal îndeplinită.

Apelul este scutit de plata taxei de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că la dosarul cauzei s-au depus, în procedura prealabilă: întâmpinare din partea intimatei-părăte, precum și răspuns la întâmpinare din partea apelantului-reclamant. Totodată, se arată că prin serviciul registratură s-au depus la dosar: notă de probatoriu de către apelantul-reclamant și note de ședință formulate de ambele părți procesuale. S-a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Apelantul-reclamant precizează că nu are chestiuni prealabile.

Consilier juridic ... depune la dosar delegație de reprezentare și, de asemenea, menționează că nu are cereri ori chestiuni prealabile de pus în discuție.

Curtea, având în vedere dispozițiile art. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 și obiectul prezentului litigiu, în cadrul căruia se solicită acordarea unor drepturi bănești pentru perioada în care reclamantul era salarizat din fonduri publice, pune în discuție oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casătie și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: "Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 13 alin. 1 din Capitolul II al Anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, acordarea drepturilor la care se referă acestea este condiționată de obținerea avizului Ministerului Muncii și Protecției Sociale, respectiv, odată obținut acest aviz, drepturile salariale prevăzute de aceste dispoziții se pot acorda de la data intrării în vigoare a normei sau numai de la data obținerii avizului".

Instanța acordă părților prezente cuvântul cu privire la incidența în cauză a dispozițiilor art. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, precum și cu privire la îndeplinirea condițiilor de sesizare a Înaltei Curți de Casătie și Justiție, respectiv dacă există o altă sesizare similară pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile ori a unui recurs în interesul legii, dar și cu privire la fondul chestiunii de drept puse în discuție.

Apelantul-reclamant arată că a invocat faptul că nu s-a cerut avizul Ministerului Muncii odată cu îndeplinirea condițiilor de acordare a sporului, respectiv la momentul intrării în vigoare a normei, în anul 2021, avizul fiind cerut și obținut abia în anul 2023. Confirmă faptul că nu a optat pentru salarizarea civilă, însă în școală sunt și profesori civili, salarizați în baza Anexei I, care au îndeplinit atribuțiile de profesor diriginte și care nu au fost salarizați în mod corespunzător. Astfel, apreciază că și dacă ar fi făcut această opțiune nu ar fi fost salarizat în mod corespunzător.

Pe fondul chestiunii de drept puse în discuție de către instanță, apelantul opinează în sensul că dreptul solicitat se poate acorda și pentru perioada anterioară obținerii avizului Ministerului Muncii, în speță fiind vorba de o culpă a angajatorului de a solicita acest aviz la momentul îndeplinirii condițiilor, în anul 2021.

Consilier juridic ... precizează că avizul de la Ministerul Muncii a fost solicitat și acordat în luna decembrie 2023, iar normele de punere în aplicare au fost emise de către Ministrul

Apărări Naționale începând cu data de 1.01.2024. De altfel, apelantul-reclamant a și beneficiat de aceste drepturi, începând cu data de 1.01.2024. Precizează că apelantul-reclamant ar fi putut să beneficieze de acest spor și înainte de obținerea avizului Ministerului Muncii, dacă în temeiul art.92 alin.1 Anexa VI – Familia ocupațională funcții bugetare, ordine publică și siguranță națională ar fi optat ca în locul soldei lunare să primească salariul lunar brut stabilit potrivit Anexei I – Familia ocupațională învățământ, însă apelantul-reclamant nu a făcut această opțiune.

Consilier juridic ... apreciază că ... nu a avut nicio culpă în obținerea acestui aviz, întrucât nu-i incumbă aceasta obligație. În opinia sa, fără avizul Ministerului Muncii nu poate fi acordat sporul în discuție, respectiv că acest spor poate fi acordat numai pentru perioada ulterioară obținerii avizului.

Curtea rămâne în pronunțare asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept puse în discuție.

C U R T E A :

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Instanța reține că, potrivit art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată. Potrivit art. 4 din aceeașiordonanță, prevederile acestui act se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

În speță, procesul privește stabilirea și plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei, această chestiune de drept nefăcând obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. În afara acestor verificări, Curtea apreciază că nu se mai impune a se analiza condiția nouății problemei de drept, întrucât potrivit normei mai sus citate sesizarea instanței supreme este obligatorie.

Din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale în litigiile privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice.

De asemenea, potrivit acestui act, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept se poate realiza inclusiv în primă instanță.

În fine, analizând dacă în speță se identifică o chestiune de drept, ce prezintă un grad de dificultate ridicat, de natură a justifica intervenția instanței supreme, și de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei, Curtea apreciază că este esențial în cauză a stabili dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 13 alin. 1 din Capitolul II al Anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, acordarea drepturilor la care se referă acestea este condiționată de obținerea avizului Ministerului Muncii și Protecției Sociale, și dacă, odată obținut acest aviz, drepturile salariale prevăzute de aceste dispoziții se pot acorda de la data intrării în vigoare a normei sau numai de la data obținerii avizului respectiv.

Această problematică nu își găsește răspuns în normele legii de salarizare, textul a cărui interpretare se solicită fiind unul special, aplicabil în situații de excepție, cum e cea din cauză, în care reclamantul, deși salarizat conform Anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, solicită un spor prevăzut de lege în favoarea unui personal salarizat potrivit altei anexe la această lege.

II. Expunerea succintă a cauzei:

Prin cererea înregistrată pe rolul instanței la data de 03.07.2023, reclamantul ... a solicitat, în contradictoriu cu părâta :

... și, obligarea părăsei la acordarea majorării de 10% din salariul de bază/solda de funcție pentru îndeplinirea atribuțiilor funcției de diriginte pentru perioada septembrie 2021- iulie 2022, precum și începând cu septembrie 2022 și pentru viitor, până la intervenirea unei cauze legale de încetare, precum și la plata dobânzii legale aferente - actualizată cu rata inflației, calculată de la data la care drepturile trebuiau plătite și până la data plășii efective.

În fapt, se arată că reclamantul este cadru militar, iar începând cu data de 1 martie 2020 este încadrat în funcția de instructor superior la **școală** **părătă**, funcție care potrivit art. 37 alin. 1 din Legea nr. 1/2011, a educației naționale, este asimilată personalului didactic. De asemenea, **Școala Militară de Maistrii Militari și Instrucțorii Terestre din Sălaj I** este o unitate de învățământ militar preuniversitar din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională și este parte integrantă a sistemului național de învățământ de stat, potrivit dispozițiilor art. 34 alin. 1 din Legea nr. 1/2011.

Potrivit prevederilor art. 8 din Anexa I cap. I lit. B la Legea nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, „personalul didactic care îndeplinește funcția de diriginte, învățătorii, educatoarele, institutorii, profesorii pentru învățământul primar, profesorii pentru învățământul prescolar beneficiază de o majorare de 10% a salariului de bază”.

Conform dispozițiilor art. 16 alin. 21 din Ordinul ministrului apărării naționale nr. M 164 din 11 august 2021, ordin pentru modificarea și completarea Instanțelor privind organizarea și funcționarea școlilor de maștrii militari și subofițeri aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M 122/2016: "Atribuțiile de profesor diriginte, stipulate în Regulamentul cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5447/2020, cu modificările și completările ulterioare, sunt îndeplinite de către președintele consiliului clasei, care este numit, anual, de către comandantul școlii, în baza hotărârii consiliului de conducere, din rândul instructorilor militari sau al cadrelor didactice civile care predau la clasa respectivă".

În conformitate cu prevederile ordinului de zi pe unitate nr. 175 din 09.09.2021, reclamantul a fost numit de către comandantul școlii președinte al consiliului clasei la plutonul clasa 31, iar cu ordinul de zi pe unitate nr. 169 din 02.09.2022 a fost numit de către comandantul școlii președinte al consiliului clasei la plutonul clasa 41, îndeplinind totodată și atribuțiile funcției de diriginte la plutonoanele /clasele respective.

Întrucât majorarea salarială prevăzută de lege nu a fost acordată pentru perioada septembrie 2021 - iulie 2022, precum și începând cu data de 02 septembrie 2022, reclamantul a solicitat instanței să oblige părâta la acordarea majorării sus menționată și la plata dobânzii legale, respectiv actualizarea acesteia cu rata inflației, aferente drepturilor bănești cuvenite și neplătite, cu titlu de daune-interese.

Prin întâmpinarea formulată, părâta a solicitat respingerea acțiunii, arătând că Maiștri Militari Subofiteri a Forțelor Terestre „Resarab I” este unitate de învățământ preuniversitar (unitate de învățământ postliceal militar) și are ca misiune formarea profesională a maiștrilor militari și subofițerilor, având o structură de instrucție și educație și module funcționale specifice unităților militare care asigură proiectarea, planificarea, organizarea, desfășurarea, coordonarea și evaluarea activităților de instrucție și educație, funcționând în baza Legii educației naționale nr. 1/2011 și a Ordinului nr. M. 122/2016 din 10 octombrie 2016 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea și funcționarea școlilor militare de maiștri militari și subofițeri.

Sub un prim aspect, părâta a precizat că, având calitatea de cadru militar, salarizarea reclamantului se efectuează în baza Anexei VI privind "Familia ocupațională de funcții bugetare șpărare, ordine publică și securitate națională" din Legea-cadru nr. 153/2017. Or, majorarea de 10% pentru personalul didactic care îndeplinește funcția de diriginte este prevăzută în Anexa I, Cap. I lit. B, art. 8 din Legea cadru 153/2017.

Totodată, potrivit art. 92 alin. 1 din Legea-cadru 153/2017, reclamantul putea opta ca, în locul soldelor lunare brute/salariului lunar brut, salariul lunar brut să fie stabilit potrivit

prevederilor din familiile ocupaționale Învățământ, la care se adaugă solda de grad/salariul gradului profesional deținut. Reclamantul nu a făcut această opțiune și nici nu definește grad didactic pentru a putea beneficia de drepturi salariale prevăzute în Anexa I.

Sub un al doilea aspect, dacă în intenția legiuitorului era ca norma juridică invocată de către reclamant să fie aplicată și personalului militar, ar fi menționat acest aspect în mod expres, printr-o prevedere clară.

Prin *sentința civilă nr. .../...*, Tribunalul Argeș a respins acțiunea ca neîntemeiată, reținând, în esență, că, în temeiul art. 13 din Anexa VI a Legii nr. 153/2017, s-a obținut, la data de 22.12.2023, avizul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale pentru majorarea de 10% aplicabilă personalului care îndeplinește funcția de diriginte, astfel că, în mod corect s-a procedat la acordarea acestei majorări către reclamant după data de 01.01.2024, astfel cum recunosc ambele părți. Ca urmare, se reține că acordarea acestei majorări anterior obținerii avizului Ministerului Muncii, astfel cum a solicitat reclamantul, este nelegală, cererea de chemare în judecată apărând a fi neîntemeiată.

Declarând *apel* împotriva acestei sentințe, reclamantul a susținut că este culpa angajatorului pentru faptul că nu a solicitat și obținut avizul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, iar salariatul care a îndeplinit atribuțiile de diriginte și anterior datei de 01.01.2024 are dreptul la majorarea prevăzută de lege.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Pe fondul chestiunii de drept puse în discuție de către instanță, părțile și-au păstrat punctele de vedere expuse în cauză prin actele procedurale îndeplinite, apelantul opinând în sensul că dreptul solicitat se poate acorda și pentru perioada anterioară obținerii avizului Ministerului Muncii, în sprijin fiind vorba de o culpă a angajatorului de a solicita acest aviz la momentul îndeplinirii condițiilor, în anul 2021.

La rândul său, intimata

a arătat că nu a avut nicio culpă în obținerea acestui aviz cu întârziere, întrucât nu-i incumba această obligație. În opinia sa, fără avizul Ministerului Muncii nu poate fi acordat sporul în discuție, respectiv că acest spor poate fi acordat numai pentru perioada ulterioară obținerii avizului.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

Conform prevederilor art. 13 alin. 1 din Capitolul II al Anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, supuse interpretării, dispozițiile legale prin care sunt stabilite sporuri, indemnizații și alte drepturi de natură salarială pentru personalul din alte domenii de activitate din sectorul bugetar se aplică și personalului militar, polițiștilor, polițiștilor de penitențiere și personalului civil care se află în situații similare, indiferent de tipul unității în care își desfășoară activitatea, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Textul are în vedere o situație de excepție, ce are ca premisă îndeplinirea de către personalul salarizat conform Anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 a unor activități specifice altor domenii de activitate din sectorul bugetar, ceea ce ar justifica să se acorde sporuri, indemnizații și alte drepturi de natură salarială prevăzute pentru aceste ultime categorii de personal.

Prin urmare, având în vedere necesitatea interpretării unitare a acestei norme, este firesc ca stabilirea acestei situații premisă să fie decisă numai cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale. În plus, acest minister are posibilitatea de a verifica realitatea faptului că activitățile analizate îndeplinite de personalul salarizat conform Anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt similare activităților îndeplinite de personalul din alte domenii de activitate din sectorul bugetar.

În consecință, Curtea apreciază că dispozițiile art. 13 alin. 1 din Capitolul II al Anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 stabilesc un drept salarial sau de natură salarială sub condiția obținerii avizului Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Ca atare, în vedere stabilirii momentului de la care se poate acorda dreptul bănesc în discuție este necesar să se apela la prevederile generale în materie, respectiv la dispozițiile Codului civil.

Astfel, conform art. 1.399 din Codul civil, este afectată de condiție obligația a cărei eficacitate sau desființare depinde de un eveniment viitor și nesigur. Condiția este suspensivă atunci când de îndeplinirea sa depinde eficacitatea obligației și este rezolutorie atunci când îndeplinirea ei

determină desființarea obligației.

De asemenea, potrivit art. 1.401 alin. 2 din Codul civil, până la proba contrară, condiția se prezumă a fi rezolutorie ori de câte ori scadența obligațiilor principale precedă momentul la care condiția s-ar putea îndeplini.

Față de cele expuse mai sus, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatănd că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: În interpretarea dispozițiilor art. 13 alin. 1 din Capitolul II al Anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, acordarea drepturilor la care se referă acestea este condiționată de obținerea avizului Ministerului Muncii și Protecției Sociale, respectiv, odată obținut acest aviz, drepturile salariale prevăzute de aceste dispoziții se pot acorda de la data intrării în vigoare a normei sau numai de la data obținerii avizului.

În temeiul art. 2 alin. 3 din O.U.G. nr. 62/2024, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, iar conform art. 2 alin. 2 din același act, prezenta încheiere se va transmite, prin poștă electronică, tuturor celoralte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în cale de atac, procese în aceeași materie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E :**

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casătie și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *În interpretarea dispozițiilor art. 13 alin. 1 din Capitolul II al Anexei nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, acordarea drepturilor la care se referă acestea este condiționată de obținerea avizului Ministerului Muncii și Protecției Sociale, respectiv, odată obținut acest aviz, drepturile salariale prevăzute de aceste dispoziții se pot acorda de la data intrării în vigoare a normei sau numai de la data obținerii avizului.*

Suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Dispune transmiterea prezentei încheieri, prin poștă electronică, tuturor celoralte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

Fără cale de atac.

Pronunțată astăzi, 24.10.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, la Curtea de Apel Pitești – Secția I Civilă.

Președinte,

...

Judecător,

...

Grefier,

...